

(**psychotherapie**)

Zorgen om geld

Geld maakt niet gelukkig, maar in China wel. Of tenminste, daar geven ze het gewoon toe, zo zou je het ook kunnen zeggen. Als je niet gelukkig bent, kun je tenminste in psychotherapie om het te worden. Kosten: 120 dollar voor een consult van vijftig minuten, ongeveer twee keer een gemiddeld maandinkomen. De *China Daily* haalt de praktiserend professor Cong Zhang, die met 97 dollar overigens relatief goedkoop is, aan met een onderzoek naar de samenhang tussen geluk en geld: 'Rijken schrijven hun succes én falen toe aan hun eigen persoonlijke kracht, dus zij leven onder meer druk dan gewone mensen en hebben het gevoel meer te verliezen wanneer het tegenzit.' Hij zegt erbij dat rijken ook typisch klachten hebben die gewone mensen bespaard blijven: breekbare relaties met hun partners, bijvoorbeeld omdat die een ander idee hebben over het bedrijf of er niet tegen kunnen dat zij hun partner zo weinig zien.

De therapie betreft ook dikwijls de kinderen van de nieuwe rijken, omdat die lijden onder het besef dat zij niet aan de verwachtingen van hun ouders kunnen voldoen. Hoewel hier dus een duidelijke vraag ligt, waar veel geld mee gemoeid is, is het ook belangrijk, aldus Cong, dat er meer klinisch aanbod komt voor de gewone man en vrouw. Want vijf procent van de Chinezen zou depressieve klachten hebben, en maar liefst een kwart van de studenten heeft psychische klachten.

(**ontwikkelingshulp**)

Noblesse oblige

Sprekend over China worden tegenwoordig steevast alle bekende superlatieven van stal gehaald en woorden als 'voorbijstreven', 'de grootste' en zinnestjes van 'als we niet nu, dan...' of 'binnen een paar jaar...' duiken ook altijd op. China wordt het Amerika van deze eeuw, dat zou vast staan. In de nasleep van de tsunami in Zuidoost Azië bleek dat de Volksrepubliek weliswaar een bijdrage doneerde, maar nog lang niet op het niveau dat van een wereldmacht kan worden verwacht. Jim Yardley, die mooie rapportages over China publiceert in de *New York Times*, noteert enigszins zuinig dat de Chinese gift belangrijk is gerelateerd aan het verleden, maar toch ook een *reminder* dat 's werelds meest bevolkte land nog lang niet dé dominante macht in Azië is. In de eerste weken na de ramp doneerde de Volksrepubliek ruim 60 miljoen dollar en enkele tientallen artsen, een record tot nu toe voor China, dat wel.

De Volksrepubliek ondergaat juist dit jaar een overgang van een voedsel-ontvangende natie naar donor van voedsel op de wereldmarkt. Maar dan betreft het altijd een soort win-win situatie die je kunt plannen en bezegelen met mooie foto's. Nu ging het om adequaat reageren op een ramp in het buitenland, waar niet direct een winst voor China uit te halen viel. Dan wreekt zich de nog altijd gapende welvaarts kloof in het land

zelf. In het binnenland ontstond gemopper bij al de giften: wij hebben het toch net zo moeilijk!

(**gezondheidszorg**)

De pil voor een tweeling

Wie in China een tweede kind krijgt, loopt de kans op een fikse boete. Als je echter een tweeling krijgt, heb je twee kinderen voor de prijs van een, want een tweeling wordt niet beboet.

Nu komt een tweeling niet zoveel voor bij mensen, tenzij je daarvoor vruchtbaarheidspilletjes slikt. En dat is precies wat er gebeurt in Guangzhou, aldus de *South China Morning Post* (28/1). Normaal is maar iets meer dan één procent van alle geboorten een tweeling, maar in een specialistisch ziekenhuis ging het opeens om twee tot drie percent – een verdubbeling sinds vorig jaar. Feng Shaomin van de plaatselijke gezondheidsdienst is er stellig over: 'Het is nieuwe technologie, maar het is niet goed. Prima dat de media dit berichten, want we moeten er iets aan doen.'

Maar wat? De bewuste pilletjes zijn gewoon los verkrijgbaar. Welke medicijn het is wordt overigens wijselijk niet vermeld. Wel staat er dreigend bij dat het waarschijnlijk door 'ongediplomeerde' artsen wordt voorgeschreven, die daarmee de hevige kinderwens exploiteren. Het heeft ook nog eens bijwerkingen: bloedingen en een extreme mate van onbehagen. 友